

Vincas Eidukas

Mokytojas, visuomenininkas **Vincas Eidukas** gimė 1885 02 14 Gudiškiuose, Jevaravo valsčiuje, Marijampolės apskrityje. Kilęs iš valstiečių. Mokėsi Igliškėlių pradžios mokykloje, 1902–1905 m. – Veiverių mokytojų seminarijoje ir įgijo kaimo mokytojo teises. 1906–1911 m. mokytojavo Radviliškyje, Obeliuose, 1911–1914 m. ir 1918–1919 m. – Punkiškių (Kupiškio r.) liaudies mokyklos mokytojas. 1914–1916 m. mobilizuotas į Rusijos kariuomenę. Nuo 1919 m. Kupiškio vidurinės mokyklos (progimnazijos) mokytojas, o nuo 1924 m. – direktorius. 1927 m. pripažintas vidurinės mokyklos mokytojo cenzas. Dėstė gamtos mokslus, geometriją. Buvo aktyvus visuomenininkas, vietos savivaldybės ir Panevėžio apskrities tarybos narys, dalyvavo tautinių organizacijų veikloje: organizavo šaulių būrį Kupiškyje, pastatė paminklą žuvusiems kariams atminti ir sutvarkė tų karių kapus. Įkūrė lietuvių tautininkų mokytojų skyrių Kupiškyje, dirbo Lietuvai pagražinti draugijoje. Daug laiko ir jėgų paskyrė Kupiškio miestelio aplinkos tvarkymui. Bendradarbiavo spaudoje „Vilniaus žinios“, „Lietuvos ūkininkas“, „Lietuva“, „Švietimo darbas“. Apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordinu (4 laipsnio). V. Eidukas buvo viena ryškiausių ir įtakingiausių asmenybių tarpukario Kupiškyje, priklausė miestelio šviesuolių ratui. Jo netikėta ir ankstyva mirtis (sulaukus vos 51-erių, 1936 m. balandžio 3 d.) kupiškėnams buvo didelė netektis. Palaidotas Kupiškio kapinėse. Paminkle (aut. Bernardas Bučas) įrašas: „30 metų mokiau ir auklėjau jaunuomenę ir visa, ką turėjau kilniausio ir geriausio, jai atidaviau.“